

**Aurea Rosa id est preclarissiam[!] expositio sup[er]
euangelia totius anni: de Tempore [et] de Sanctis. tam
s[ecundu]m ordine[m] Predicato[rum] q[uam]
s[ecundu]m Curia[m]**

Mazzolini, Silvestro

[Augsburg], 31. Okt. 1510

VD16 M 1750

Jn Epiphania domini. Textus euā[n]gelij Mat. ij. cap.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70429](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70429)

Tractatus. II

qz. s. dixit p. ḡhas in plurali si sol⁹ Esa.
h̄. ö. Ad h̄. r̄der b. Hiero. z. lā. Tho. lug
Darr. q. h̄ dictū nazare⁹ vocabis in p̄pria
forma: z fm q. nazare⁹ interp̄ph̄ florid⁹:
inuenit Esa. xj. sed fm interpretationē: q. iter⁹
h̄as setūs: iustus z inūctus: inuenit in ml̄
tis p̄ph̄s. Uel fm Chry. alij sunt p̄phe q.
nō sunt ap̄ nos in canone: vt Nathān et
Esdra. Est aut̄ notādū q. Agrue ch̄z di-
ctus est nazare⁹: q. fuit singlariſt floridus
elegātia corporis z mētis puritate: z singla-
riter setūs. i. sanguine tinct⁹ acerbitate paſ-
tiōis: z singulariter iult⁹ plenitudine p̄tūs
z mētē charitater iult⁹ gra singlariſt p̄sonē: z
capit⁹ z vniōnis. Iste pulcerrim⁹ flos flo-
ruit in nazareth p̄cep̄rōez: vt sic flos cō-
cigēt in flore. i. in nazareth: z de flore. i. p̄gi-
ne mēte corpe⁹ pulcerraſta: z in tge flo-
rū. i. in marcio. Apparuit aut̄ in bethleem p̄
natūratē: vt sic panis viuus i domo pa-
nis panē ḡre māſtraret. Emacuit q̄cē in
hierl̄ p̄ passioz. Et q̄r̄ marcescēdo fuct⁹
p̄tūl̄ iſtar flos materialis: itē p̄ fructū
luū reflouit in refurrecție z aſceſioe.

Allegorice fz Hila. Joseph fcat aplōs
q. ch̄m q. mōm habebat sua p̄dicatōe de
ferre. Bi berode mortuo. i. diabolo cū po-
pulo et⁹ i. ch̄m passiōe depditō: iuſſi ſe p̄di-
care iudeſ. i. ouib⁹ q. p̄iēt dom⁹ iſrl̄: ſz ma-
nētē i iudea hereditaria iſidelitatem quā di-
abol⁹ ſemiauit: meruit z r̄cedūt: admōici
a ſpūctō: vt vadāt ad p̄dicādū gētib⁹. Tḡ
fz Raba. h̄ vltia deſiḡ eccl̄ie ipa: q̄n pl̄u-
mis iudeoz ad p̄dicatōz enoch z belie cō-
uersis ceteri ad iſtitutū atichii z fidē pug-
būt. Para i giſtude in q̄ regbat archela⁹
atichii ſēches ſondit. Nazareth q̄ galilee
p̄tē ei⁹ gentis q̄ fidē eſt ſuſcep̄tura deſiḡ
hec ille. Nec itēdī dicere Rab. q̄ n̄ oēs iu-
dei q̄c̄ ſueret: ſz q̄ p̄ ſueret p̄ ſz ro-
Anagogice aut̄ fcat q̄ ascēdēs ab (tū.
egypro. i. ab h̄ teneb̄: oſo mōdō ad trā iſrl̄
. i. viliōis dī: q̄n h̄z cāz ſioz. i. q̄ nō ſe ſe ple-
nā ſatiſfactōe de p̄c̄is ſuis anq̄ accedat
ad celeſtē hierl̄ diuertit ad galilee. i. rotā
tribulatōis purgato: i. vt ide trā ſmigret

Moralr instruumur vt ſic a (ad celū
xpo dicimur xpiā: ita a nazareo dicamur
nazarei. i. florid p̄ puritatē: ſcri p̄ ſanguis
xpi duotōz. Dicamur iſq̄ n̄ ſolo noie h̄ re.

In Epiphana domini.

Textus euagelij Mat. ii. ca.

¶ c Pm natus eſſet Jeſus in Bethleem iude in dieb̄ Herodis regis: ecce magi ab oriēte
venerūt hiersolymā dicens: Obi eſt q̄ natus eſt rex iudeo? Vidimus eñm ſtellā eius
in oriēte: z yēnum̄ adorare eum. Audīēs aut̄ herodes rex turbatus eſt: z ois hiersolyma cum
illo. Et cōgregās oēs p̄cipes lacerdotū z ſcribas p̄p̄li: ſcīſtabat ab eis vt ch̄z naſceret. At illi dixerūt ei: In bethleem iude. Sic eñm ſcriptū eſt p̄ p̄phe tam: Eſtu Berbleem terra iuda nequaq̄s minima eſt in p̄cipiibus iuda. Ex te em exiet dux q̄ regat p̄pl̄m meū iſrl̄. Tunc he-
rodes clam vocatis magis dili-
genter didicit ab eis tēpus ſtel-
le q̄ appāriuit eis. Et mittēs illos in bethleem: dixit: Ite z inter-
rogate diligenter de puer. Et
cū inuenirēt renūciate mihi
vt̄ ego veniens adorē eū. Qui
cū audīſent regē: abiērunt. Et
ecce ſtella quā viderāt in oriēte
antecedēbat eos: vſq̄ dū veni-
ens ſtaret ſupra vbi erat puer.
Vidētes aut̄ ſtellā gauiſi ſunt
gaudio magnō valde. Et intrā-
tes domū: iueniret puer cū ma-
ria m̄re ei⁹. Et procidētes ado-
rauerūt eū. Et aptis theſauris
ſuis obtulerunt ei munera: au-
rū ſchis z myrrā: Et responſo
accepto in ſomni ſe redirent
ad herodem: p̄ aliam viam re-
uerſi ſunt in regionē ſuā.

In die Epiphanie

Um nat' eēt iesus

In bethleem iude tē. Mat. ii.

Dies epiphanie est celeb̄: q̄
in ea ch̄s baptizat̄ ē: et aquā
convertit in vinum anno s̄c̄m

ti: et magi illum adorauerunt. Ista em̄ fa
cta fuisse illo die patet ex officio sed de ter
cio tm̄ sit mentis in p̄nti euangelio q̄ rāgū
tur tria puncta: q̄ sunt / Conturbatio: con
sultatio et adoratio. Quantū ad pm̄ in q̄
tangit conturbatio herodis et hierosolym
itarum p̄pter aduentū magōrum; p̄ intellectu
text⁹ op̄oret videre multa: et an oia q̄ fue
runt isti magi. Quantū q̄ ad nōmē ut inue
nīs in historijs latīna dicunt Laspas/bal
thasar/ Belschior. hebraice ho fm̄ Da
gistrū hist. dicit sūnt Apell⁹/ Amec⁹/ Da
mascus. grece ho fm̄ endē Galgalat/ Da
galath/Saraciz. Quātū ho ad officiū et
ditionē vel q̄litatē suā q̄ essent/ triplex ē
opinio: sūm q̄ hoc nōmē mag⁹ qđ est gre
ci, s. magos tripl̄ sumis Aliqñ em̄ mag⁹
idē ē qđ illusor: et sicut recitat Daḡ hist.
qdaz dicit ab effectu dicens fuisse magos
solū postq̄ illusorū herodi: nō regredien
do ad illū ut rogauerat: et etiā ut promise
rat illi h̄z q̄ rōnabilis creditur sumpt̄ am
bulabāt. Aliqñ ho mag⁹ idē est qđ malef
fic⁹ vel incātor: et sic Chrys. et Aug. di
cūt istos fuisse magos: iz qđ ch̄m venisse
penitēte: et in spe misericordie q̄leqnd. Aliqñ
qūt p̄sice magus: hebraice dr̄ scriba: grece
ph̄s: latīna amator sapientijs: et sic
cōs opinio ē q̄ dicti sine mago a sapienti
sue magnitudine: et sic tenet sc̄tus Tho. ut
videat et Daḡ hist. et Rab. et Nico. de ly.
q̄ etiā dicit eos fuisse reges: q̄ tu sapien
tes ph̄i regnabāt. Utq̄ aut̄ fuerint reges
deferētes coronas: non habeo certū q̄uis
sit pbabile ex p̄fuetudine v̄l pictor. Etsi
em̄ pictoriū ac poet̄ v̄deat p̄cessā licētia
fingēdi: tñ p̄fuetudo pingēdi v̄l vno mō
rem p̄tinēte ad diuinā v̄ideat facere pbabi
le argumētū. Unū ex hac Daḡ hist. argu
it q̄ in ch̄i natūrātate fuerint alii: et bos.
Probable est eriā b̄m̄ georgiū cū serpen
te dimicasse: etiā nullib⁹ autētice legere
p̄p̄ v̄niuersalitātē picture: nō aut̄ est pbabi
le q̄ lanceam capiti v̄l aluo admouerit:

q̄ hoc nō pingit v̄l vno mō: s̄z v̄l p̄sueh
uit q̄ in ea p̄te corpis eū p̄eussit q̄ Actori
bus placet. Fuerit tñ reges a regēdo. I. dñi
q̄ d̄sc̄tus ī Tho. q̄ fuerut potētes. Quātū
tū aut̄ ad patriā vnde veneat: s̄z sit certū
q̄ ab orītē venerint: q̄ b̄ dicit euāgelista:
tū a q̄ determinata pre orītētis venerit: nō ē
certū. Quidā em̄ dicūt q̄ venerūt s̄saba
qdā ho q̄ de arabia: qdā q̄ de chaldea: q̄
dā q̄ de ps̄lide: v̄t dicit Tho. Sed scien
dū est vt dicit Isid. xiiij.ery. q̄ saba et ara
bia est vnamet regio: ad orītē b̄ns p̄lide
et ad septentrionē chaldea. vndē q̄oia p̄t fa
ciliē p̄cordari: q̄ vniēdo de arakia pote
rit dici aliq̄ mō de oīb̄ p̄dictis loq̄ venni
se. Ut q̄ fuerūt potētes nō venerūt omnes
ab eade regiōe: p̄siderata vniuersit̄s ha
bitatiōe: q̄uis oēs venerint ab vno loco i
q̄ s̄l p̄uenierūt in vnu. Gl̄dēs aut̄ q̄ sint cō
gregati in p̄lide: sūm s̄. Tho. et tñ a multis
alijs p̄s̄cis venerūt. Quātū ho ad cām
sui aduēt sc̄dū ē q̄ de chaldea v̄z ec̄ re
uelauit iudeis p̄ph̄as: et nō solū iudeis s̄z
etiā multis gērilib⁹: sūm sc̄tū Tho. Unū ve
tē narrat. q̄. q̄. t̄p̄ib⁹ Lōstātini et Helene
(als birene) matris ei⁹: rept̄ ē ho in sepul
cro lamina aureā b̄ns in pectore: in q̄scr̄is
ptū erat. Nasces ch̄s de ygine: et credo in
eū. Sub cōstantini et helene t̄p̄ib⁹ o solite
rū me videbis. Et silt Job. ix. ait: Scio
q̄ redēptor me⁹ v̄iuit: et in nouissimo die de
terra surrectus lūm: et tñ fuit gētis. Silt
etiā Sibylle m̄lta p̄dixerūt. Isti q̄ magi
aliquā p̄phetiā sūt secuti. Sicut aut̄ testa
tur sc̄tū Tho. ij. q. xxvij. Chrys. refert:
q̄ in extēmīs orītēs ges fuit: vt idē Chrys.
dicit se adiuvisse: habēs p̄phetiā ex nomie
seth filij ade d̄ orū hu⁹ stelle q̄ mag⁹ ap
paruit: et de munērib⁹ offerēdis regi nacl
turo. Et posuerūt duodecim explorato
res q̄ d̄ nocte certi t̄p̄ib⁹ ascendebāt i mon
tem vbi post cā viderūt. Alijho dicunt vt
ibi dicit sanctū Tho. q̄ isti sūt secuti p̄phe
tiā Balaā: cuius fuerūt successores: et hoc
verius est: quia habef in libro veteris et no
vi testamēti: et hoc tenet Remig⁹ et Da
gister hist. et cōs̄ exp̄stōres. Prophētia
aut̄ balaā habef Rūm. xxiiij. vbi dicit ip̄e
balaā p̄herādo: s̄z nō solū gentilis: verū
etiā p̄ellim⁹ homo fuerit. Deus em̄ coge

Tractatus

II

bat eū benedicere populo dei: r loq veritatem. *Dicit g. (videbo eum.) scz ch̄m (sed nō ppe intuebor eū sed non modo; qz. s. videt eum p successores suos (oriet stlla ex Iah̄ cob), i. a parte iudee: quā habitat filij Iah̄ cob: apparet Stella (r consurget virga de lsl̄). i. ch̄is nasceſ de semine israel seu Ia cob (r percutiet omnes duces moab.) id ē demones: quoſ p̄auit imp̄rio v̄l' duces moab. i. idolatras: q̄s exterminauit. Ap̄d moabitas em̄ multū vigebat idolatria (r erit idumea possellio ei?). .i. Roma q̄ fm Rabbi Salomon iudei p idumeā signifi cat. Isti g. magi videruntstellā istā ubiq̄ vel qn̄tūc viderunt. r statim inspirati a deo cognoverunt natum esse ch̄m. Nā ecclia cantat: *Videntes stellā magi dixerunt: Hoc signum magni regis est: eam r inquiramus eum: r offeram ei munera auxi: thus r myrrā.* Dicit g. euangelista (*Cum nat̄ esse Iesus in bethleem de*) *Sic en̄ nascit glof. due sunt bethleē: una in terra iudaicā in terra zabolon: ad cuius differentiam addid iudee.* In hoc aut euāgelista notat implēta prophetā michee v. de qua infra dices. Et similiter fm Ra. prophetia iacob Ben. xl. cū subiungit. (*In diebus herodis regis*) *Iste em̄ Herodes fuit alienigena: q̄ fuit fili⁹ antipatri asca lonite p̄selyti: fm historias: r a thomanis factus est rex. Prophetauerat aut̄ Jacob hoc esse signum messie: q̄i iudas pderet pncipatum: dicens Non autereſ sceptrū d iuda: r dux de semore eius: donec veniat q̄mittendus est: r ip̄e erit expectatio gen̄tium.* Ideo ad ostendendū prophetā com pleta dī. herodis r non cesaris. *Ondit ut erā i h̄ fm Chrys. cōpleta prophetia Daniel de septuaginta hebdomadib⁹ annorū: q̄a ve dicit tpe regni herodis fuerunt summa te. Addit aut̄ regis fm Chrys. quia alt̄ fuit herodes q̄ occidit iōanē: sed ille n̄ fuſ it rex. Et q̄uis herodes agrippa fuerit rex trium tetrarchiarum: fm Dgr̄m hist. tñ fuit multo tempore post. Tilde de his in euāgelio sabbato an quartam dñicā ad uentus. (*Ecce magi ab oriente venerunt biero.*) .i. hierl̄ ciuitatem regiā: in q̄ natū crediderunt regem. Venerunt inquā se quentes stellam quaz dixerunt se vidisse: que eos pcedebat: q̄uis hoc vt dicit sang**

ctus Tho.) apud aliquos non sit certum scz q̄ stella p̄cesserit eos anteč appulit sent hierosolymā. Nam Dgr̄ hist. videſ diere q̄ magi existentes in oriente videſ rūti stellam fug iudeam imotam: q̄tunc lsl̄. i. ch̄is nasceſ de semine israel seu Ia cob (r percutiet omnes duces moab.) id ē hierlm: vt euāgelium videſ dicere. Sed Chrys. r sanct⁹ Tho. r cōmūniter exposi tores tenēt q̄ in toto itinere eos direxerit p̄ cedendo sic filios lsl̄ in deserto p̄cedebat nubē p̄ diem: et ignis p̄ noctem: vt dicit Lpo. ij. r q̄ disparuit ipis appropinq̄ntibus ad ciuitatem regiam, i. hierlm. H̄ est questio vna quam mouer Beda. Si em̄ isti fuerunt chaldei vel perse aut de v̄l timis finib⁹ orientis: quo in tam paruo tempore potuerunt v̄sc in iudeā venire: Nam in tredecim dieb⁹ venerunt: quia fe stū de adiūtū eoz celebrat tredecima die a nativitate ch̄ri: t̄ fuit eodē anno q̄ ch̄us natus est: quia aliter si fuisset anno sequēti non inuenientur euz in bethleem/sed in egypto. Ad hoc dicit Remigius q̄ aliq̄ h̄ solent attribuere potentie ch̄ri. Glof. po dicit q̄ est: quia habuerunt equos arabi cos r dromedarios: qui sunt veloces. Re mig⁹ po dicit q̄ si fuerunt successores balaam: eoz regio non muleuz distabat a iudea. Possum⁹ aut̄ nos dicere q̄ omes iste tres cause concorrerunt. s. diuina virt⁹ adiuuās: r velocitas iūmēoz: r distātia moderata itineris. H̄ tūc mouer Remig⁹ q̄stionē: quo dūcunt venisse ab oriente: si venerūt ex regno balaā p̄z distātē: Ad hoc aut̄ dicit sanct⁹ Tho. sup̄ Datch. q̄ possunt dici ab oriente venisse dupl̄r. Uno modo: quia venerūt ab aliqua regiōe orientali respectu iudee/sed p̄inqua. Altero modo: quia venerūt ab extremis orienti p̄ibus. Et isto mō loquit̄ Chrys. sup̄ Datheuz dices: q̄ stella apparuit eis r p̄cessit eos p̄ biennium an̄ ch̄ri nativitatem. H̄ ins forte Chrys. nō loquaf assertive: r re citative. Dicētes: *Ubi est q̄ natus ē rex iudeoz?* Multi nati fuerant r mortui reges iudeoz: vt dicit Aug⁹. in ser. de Ep̄. sed nullū adorādū q̄sterunt magi. Nō em̄ q̄rebāt regē quēcūz: r magnuz: q̄ salutis humane auctor existeret: quē celo teste na

In die Epiphanie

tū didicissent. **U**nū aut idē Aug. Facebat in p̄spio puer ortu recēs: exiguis corpori tremptib⁹ paugtate; sed magnū aliqd latebat in paruo: qđ illi hoīes p̄mitie geniū nō terra portat sed celo narrat dicitur. **H**ec ille. Sed quare isti magi regnante Herode nō timebat alii rege quere: R̄ndet sc̄tus Tho. sup Datt. q̄ zelo fidei mouebant. **U**nū dicit Chrys. q̄ iam parati erāt p̄ tali rege mori. **G**el dicere possumus q̄ sicut hunc puez credid̄unt in regia vīde natū: ita crediderūt ex stirpe regia descendisse p̄ virile semē: vel virtute dei: sicut multe nobiles femme tradeban̄. **C**eipisse ex cōcubitu deoz: et p̄sequēter crediderūt p̄ma facie regē et populum de tali infante gaudere. **N**ec videt in conueniens dicere q̄ a principio nō cognouerunt specialiter oēm modū generatiois tā magni regis: s̄z crederēt eu speciali dei p̄uidetia seculo destinatū ad aliqd magnū et nō solū ad materiale regimē vt ceteri reges (**G**ividimus). Utunt verbo p̄teriti pfecti: q̄ desierant stellā videre fm̄ oēs sive eos aliquā p̄cesserat sive nō. Sed quare deus eos p̄auit tanto solatio: Ad hoc cōmūniter adducunt doctores duas rōnes. Et p̄ma est p̄pter istos magos: vt. s. adirent regiā vībe: in qua edocerent p̄phericō testimoniū de rege nascituroz loco nativitatis eius: sicut p̄us edoceti fuerāt celesti signo. **A**lia est: vt nativitas ch̄ri in vībe regia annūciareb⁹: et p̄seqntre iudei ip̄ercusabiles essent. (**S**tellā eius) **B**lo. 4. p̄p̄riā: q̄ hāc creauit ad ostensionē sui. Nō em̄ ista stella futura celestium stellaz fm̄ Remig. Chrys. et sc̄tūm Thom. qđ p̄bat Chrys. et sc̄tus Tho. iij. par. q. xxvij. multis rōnib⁹ Prima: q̄r̄ ferebat ab arco. **S**eptētrione vbi est arctos. i. vīla stellaz in celo in meridiē: q̄r̄ sic iacet iudea ad persidē vīi venērunt. **S**ed si vīp̄ est hoc qđ dicit **I**lido. et sc̄tus Tho. quo venerunt ab oriente. **A**d hoc dico q̄ s̄venissent directe a septētrio: ne nō possent dici venisse ab oriente: secus si ab aliquo loco venerūti: circuus meridian⁹ nū sit magis ad orientē q̄ meridian⁹ iudee, etiā tali loci circul⁹ parallellus eq̄ noctiali vel tropico esset borealior q̄ circlulus iudee eidē parallellus. **D**icerent em̄ a septentrione et ab oriente venisse: et q̄a fu it de facto. **S**c̄dā rō est: q̄r̄ apparebat non solū in no cōp̄: s̄z etiā in media die. **T**ertia: q̄r̄ existens in nō hemispherio nō supue⁹ niēte aliq̄ impedimēto occultabat aliquā. **Q**uarta: q̄r̄ nō habebat p̄tinū motū: s̄z cut neḡ colūna in deserto: sed statib⁹ magis stabat. **Q**uinta: q̄r̄ erat p̄p̄ terrā. alit̄ em̄ nō potuissēt distincke ostendere locū in q̄ latebat christus. **E**t subiūgit sc̄tus Tho. q̄ hōcip̄m q̄ p̄p̄ terrā ferebat est signum q̄ magi existētes in oriente nō viderūt illā existēte in iudea: q̄uis hoc ab aliq̄ duib⁹ biū relinquat. **U**nū qđ subdit. s. (in oriente) fm̄ glo. dubiū est vīz sic sit intelligendū q̄i ipsi existētes in oriente viderint stellā etiam in oriente existēter vel existēte in iudea. **Q**uid aut̄ fuerit hec stella/dubiu est. Chrys. dicit q̄r̄ videt fuisse p̄tus rōnalis. **U**nū ap̄q̄ dicit q̄r̄ fuit ille angelus q̄ pasto rīb⁹ apparuit. Alij p̄o vt Remig. dicunt q̄ fuit sp̄us eccl̄s: qui etiā in specie colubē fuḡ christū baptizatū apparuit. **S**z tamē sc̄tus Tho. iij. par. q. xxvij. arti. v. et super Datt. dicit p̄babilius esse q̄r̄ fuerit vera stella nouiter creatā seu p̄dita in aere. **E**t rō est p̄mo: q̄r̄ hoc quenib⁹ christo. **E**lectis em̄ rex debuit p̄ celeste indicium manifestari: iudeis quidē p̄ celestes angelos p̄ quos legē acceperat: vt dicit Gal. iij. gentilib⁹ aut̄ p̄ celeste sidus: quia ex creaturis maxime celestib⁹ in dei cognitionē venerat: vt dicit ad Rōm. 1. **S**c̄do: q̄r̄ hoc quenib⁹ ipsi magis seu gentilib⁹: q̄r̄ eo rī vocatio ad fidē p̄missa est Abrae in sil militudine stellaz innumerabilib⁹. **G**ene. iij. **G**el p̄t addi ad dicta sancti Tho. q̄ fm̄ Grego. iudeis tanq̄ rōne vītib⁹ rationale aīal. i. angelus debuit annūciāt̄ re ch̄riū. gentes p̄o quia rōne vīi nesciebant non p̄ voces/ sed p̄ signa p̄ducuntur ad ch̄rim: quando ip̄e adhuc parvulus nō loquebatur: quādō autem tam loquebāt̄ p̄ loquentes apostolos sunt conuersi. **D**icit aut̄ Gregorius angelū animal rationale: vel loques fm̄ opinōne eorum qui animalib⁹ habere corpora dicunt. vel quia apparet in forma animalis rationalis: id est hoīes. vel quia aliquid habet communē cū tali animali, s. potentia altior; et sensu

Tractatus. II

tulus sive sit intellectus siue ratione modo quod est in homine aliquo modo dicitur angelus. Et hoc metaphorice propter aliquam similitudinem. Tertia autem exppositio est de mente Gregorii: ut patet. q. q. l. art. i. ad secundum. Sed tamen ad predictorum noticiam adverte quod predicte opiniones de illa stella non sunt usquequam diffinientes. Licet enim secundus Thos. dicat quod fuit vestra stella: non tamen negaret quod mouerebat ab anno gelo: sed hoc dicere: quod est doctrina eius deus non operatur motu locali corporum immedietate: sed mediatis creaturis: quia nullus per angelum potuit stellam illo modo mouere: nisi dicatur contra omnem philosophicam doctrinam: quod ipsa ex sua natura tali motu moveretur. Qui autem dicit quod fuit angelus intentione forte dicere quod illud corpus quod videbatur erat aer ab angelo tradens datum: eo modo quo etiam demones cum luce apparuerunt. Utque autem secundus Thos. dicere quod erat de natura celesti formata in aere: vel de natura vere miraculose formata melius quam possint angelis aerem tradens non habeo certum: sed magis credo secundum. Sed de ista stella quod factum est: Radecus et Magister histo. de hoc sic dicit: Stella hec dacto officio suo modo esse defit: reuertitur in piacentem materiam unde sumpta fuerat. Quidam tamen tradunt Bed. voluisse quod in punctu bethlemitae cederent et post in diebus Paulus et Eustochius quidam virginis deo dicatas eam miraculo se vidisse. Quod quod fabulosum extimatur frater cum quibus monasticis ducebat vita eum a communione quicunque separauerunt. Hec ille. Circa predicta sciendum est quod in predictis verbis quedam occasione errandi suscipiuntur. Et primo priscianiste: quod ex hoc dicuntur quod est homo actus reguntur fato. Secundo nichil: quod sicut reprobat factum: ita reprobat euangelium beati Matthaei: quod dicunt quod in hoc loco affirmat factum. Ad hanc ergo intellectus scire oportet quod sit factum: et quod est et quod non. Sciendum est ergo quod in rebus humanis multa videmus casualiter et per accidens accidere: sicut et aliis querens unum hominem inueniat alium de quo non cogitabat. Quod autem est casuale et fortuitum respectu unius causae: si aliquis respectu alterius cause superiorum est per se intentum et non fortuitum vel casuale: si cur si aliquis dominus mittat duos seruos ad eundem locum per diuersas vias: et unus eorum nesciat de alio. Quod enim sibi inuicem occurrit in tali loco est per accidens et casuale respectu intentionis: non quidem domini sed seruorum. Secundum hoc ergo duplex fuit opinio de fato. Dicit enim factum a fari vel fare fatur: quasi quoddam plorutiu[m] per ordinatum. Quidam ergo differunt quod ista et sualia et contingencia non reducuntur in aliquam superioram causam illa ordinantem. Isti autem abstulerunt et negaverunt factum et universalia prouidentiam divinam circa homines. Et hinc est opinio Tullij. Quidam vero reducunt ea in aliquam causam illa ordinantem: sed a qua causa ista ordinatio facta est diversitatem. Quidam enim differunt quod corpora celestia oia ista contingencia ordinantur: et secundum istos factum nihil aliud est quam influxus siderum. Alij vero ista contingencia reducuntur in divinam prudenteriam. Primo ergo modo factum negandum est: quod actus humani non reguntur quasi ex necessitate secundum siderum dispositionem vel influxum. quod multipliciter probatur. Primo sic: In possibile est enim quod corpus corporis directe agat in corpore: quod in inferno in ordine naturae non agat in superius. In alia autem ut probatur per Aristotelem: sunt quoddam potentiae eleme[n]ta supra corpora: ut voluntas et intellectus: quod sunt organis affixivit sensitivae et vegetative. Corpora igitur celestia quibus directe agunt supra corpora inferiora et immutent ea per se potentias organicas per accidens: eo modo quod hominem iracundum sive paucum ad iras dicimus ex celestibus corporibus: tamen directio est in voluntate. Unde nunquam potest fieri dispositio in corpe humano quod superueniat electio et iudicium liberi arbitrii. Unde hucus ponenter liber arbitrius sub corporibus celestibus necessario ponenter intellectu sensu differre. Secundo: quod per hoc excluditur omnis cultus divinus et regimen reipublice: quia oia essent de necessitate: et sequitur non oportere consiliari vel aliquid prouidere: quod est contra naturalem inclinationem hominis: que vana esse non potest: cum sit a deo dator nature: qui nihil vanum potest efficere. Tertio: quia hoc esset attribuere deo malicias hominis: quod esset ipsum infamare: quod sidera creauit. Aug. Accusant deum creatoris siderum: dum exceptant reum perpetratorem scelerum. Hec ille

In die Epiphanie

De hōmō dō Chrys. sup Dat. Si aliquid adulteria et homicidia facit per stellā: magis est iniq̄tas stellarū illarū. maior ēt illū q̄ crevit stellas. Nā cū sit p̄fūrū futurop̄de? et q̄ tanta iniq̄tas erat futura p̄ stellas: si p̄nuit emēdare: nō est bonū. si āt noluit: nō potuit: impotēs est. Si etiam stelle est q̄ boni simus aut mali. ḡ nec bonū n̄m laudandū est: nec vituperandū malū. q̄ nec in nob̄ est voluntari⁹ actus. Ut qd ei mali mei pena suscipiā: q̄ nō voluntate s̄ necessitate p̄misī. Ipa deniq̄ mādata dī p̄ pecēt hoies: aut horamēta vt faciat bonū hāc insipientiā destruūt. Quis ei iubet ali quē ne faciat malū qd non p̄t declinare: aut vt faciat bonū ad qd nō p̄t guenire: Hec ille. Et nota q̄ ista p̄ba Chrys. multū faciūt 2 q̄sdā phārasticōs dicētes s̄i dē sit me dāndū fore alīc q̄ nō p̄t. Ut q̄ mō ne glandū est satū. Un̄ Greg. dō. Absit a fidelū mētib⁹ vt satū aliqd esse dicant. Hec ille. Si yo sumat satū p̄ diuina. p̄nū dētia: sic aliqd est. s̄i q̄ cū infidelib⁹ nihil debem⁹ h̄c coe: io nō debem⁹ diuina. p̄nū dentia h̄ noile vocare. Un̄ ait de h̄ Aug. Sciam teneas: lingua corrigas. Lū ḡ deatus Dat̄. recitat dices: vidūn̄ stellā eli: n̄i affirmat satū p̄mo mō. q̄ illa stella nō dō fuisse ch̄ri: q̄si vita ch̄ri depēderet a stella: s̄i ecouerlo mor⁹ stelle depēdebar a ch̄ri. Seq̄t (E venim⁹ agorare eū) Porro ly venim⁹ debet. p̄ferrī media breui: vt b̄ determinasse Bifurion. Primo q̄ i greco ponit p̄teriti epis. Scđo q̄ ip̄a credēbāt ī se venisse ad locū rbi p̄ter eēt. Hic q̄rit Aug. in ser. ephie. A q̄ magi vidiſceſt q̄ stella vita significaret natū ce regē ad rationē dignū. Ad h̄ dō ip̄e ibi q̄ angēl⁹ eos edocuit. Leo p̄o dō q̄ fuerūt intrinsecus inspirati. Dēcō aut vtrq̄bus fuisse very ali q̄ mō: q̄ angel⁹ nō apparuit eis sub rōna⁹ li forma: vt videb̄t veille Greg. s̄i eos docu⁹t reuelādo p̄ visionē et inspiratio. sic etiā fecit postq̄b̄ adorauerat ch̄rim. Itē Aug. li. q. no. 2 ve. te. dō. q̄ ex p̄phētia Balgam id cognouerat: visa stella iustitata. Un̄ q̄li tercū: coguerat renendū est vt dō scđū Tho. iij. q. xxvi. q̄ diuinit̄ fuerūt edociti reuererit ch̄rim: que nō q̄rebāt sicut regem terrenū. Erubuissent em̄ vidētes p̄sepe et pānos viles. Et itellige q̄ nō q̄rebāt eum vt regē terrenū. i. suero moze regēd natū et regnatū. cū q̄ stat q̄ crediderint eū tēp̄ poraliter. Regnatū et natū sub dissūctō et semis hūano vt ope dei: t̄ ad aliqd māgnū ordinatū. i. ad spūale mō salutē. Un̄ nō erubuerūt pānos. q̄ habebāt testimo nio stelle q̄ esset spūalis missus a dō. Alli at eū q̄sissent. At regē aliqd mō frenū: si extimassent eū natū i v̄be regia: t̄ oib̄ esse notātitatē ei⁹: vt videt. Eredo igit̄ q̄ a p̄ncipio crediderūt eū regē frenū magnū p̄ ceterz. t̄ mirabilis a deo missum p̄ter ceteros: t̄ deide sūt paulati dō mysteriis ei⁹ edociti. Querebat em̄ vt regē messia expēctatū a iudeis vt innuīt̄ i seqntib⁹. de q̄ cōsuenerat cōst̄ iudei et alii sentire q̄ regnat̄ etiā ep̄alr. Un̄ etiā Herodes turbat̄ est: qd nō fuisse si dīsissent se regē spūale q̄suisse aut q̄rere. Nō aut est p̄dicādū q̄ hec p̄ala q̄paruit in formā crucis vt crucifixi v̄l hois: p̄m scđū Tho. in op̄scul. q̄ nō est certū. S̄i q̄ vt dō Augi. sic magi desiderat redēpōre: ita herodes tier sui cessoī. lo sequit̄ (Audieb̄t̄ at herodes rex turbat̄ est) p̄: op̄dico. turbat̄ est Herodes. Primo fm Chrys. ne regē iudeoy et iudeis nato: i p̄e tanch̄ idume⁹ et alien⁹ cū sua posteritate pelleref et reḡ. Scđo vt dic̄t glo. timuit p̄f̄ rā romanoꝝ. Decreue rit em̄ romani neq̄s rex vel deus sine eoꝝ. Q̄sito diseret. Hec ille. Et ois hierosolyma cū illo). l. rōta hierlm̄. Līmetab ei ne herodes p̄f̄ regē iudeoy natū oē gen⁹. u deoy iseqret: fm Chrys. Ut turbatisē il li q̄fauebat Herodi. vn̄ sumis hic torū p̄te. Ut turbatisē apparet̄ em̄.

Doraliter docemur iuxta doctrinam Chrys. sup Dat. dicētis. Sempr grādis potestas maiori timor subiecta est. Sic em̄ ramos arboꝝ in excelsō positaz. in siluis cū aura flauerit mouet. sic et sublimes hoies etiā leuis nūcī fama turbarit: hūis les aut sicut in coualle plerūq̄ in trāquili sitūt̄. Hec ille.

Quātū ad scđū scđēt̄ est q̄ Herodes audit̄ magi stat̄ cogirauit pdere ch̄rim. io voluit diligēter investigare locū natūtatis ei⁹ ab illī q̄ scripturas et genealogias nouerat iudeoz. Un̄ subdit̄. Et 2 gregas

Quatu ad secundum cledi est q Herodes
audit is magis stat cogitauit pdre chm.
io voluit diligenter inuestigare locu nativit
atis ei ab ill q scripturas z genealo gias
nouerat iudeo. Unus subdis Et 2 gregas

Tractatus. II.

q̄es p̄ncipes sacerdotū & scribas p̄p̄li). i.e. ea q̄uis etiā hoc dubiū sit:z ad h̄ sustinē
gis d̄p̄tores fm Remigiu. q̄ etiam d̄r q̄
nō sūne dici solū ab officio scribēdi: s̄z ab
interpretacōe scripture sc̄l̄ citabatq̄, eiſ vbi
ch̄is nasceref) Intellexit em̄ h̄c regē d̄is
ctū esse ch̄im ex Querſatōe cū iudeis. S̄z
si Herodes nō credebat scripture: q̄re sci
tabat. Si credebat: q̄re sperabat ſe pos
ſe p̄dere ch̄im: Ad h̄ d̄ Chrys. ſup̄ Dat
theū. z ſit̄ ſcrib̄s Tho. q̄ credebat q̄dem
ſed imp̄fecte. q̄r diabol⁹ vt d̄ Chrys. inci
tabat eū: ſicut m̄lti p̄tōres nō p̄fecte cre
dunt t̄mēta īfernī. Sc̄l̄ citabat aut̄ &
iterrogabat iudeoz̄ p̄ncipes & ſcribas pu
blice: vt reſteſ h̄z̄ apud romanos q̄ di
ligente feciſſer inq̄ſitionē. s̄z magos q̄s no
luit h̄z̄ teſtes nō iterro gauit de t̄pe ſtelle
palā: ſed clāculo. (At illi) habita collatiōe
inter ſe(dixerūt ei) In bethleē iudei) Qua
re ch̄is voluerit in Bethleē naſci: vide in
euāḡelio nataliā ad mediā noctē. Eſt aū
ſciendū q̄ d̄ Chrys. q̄ cū iſti iudei d̄ibus
illud p̄diderūt ſz adducit p̄pheticā teſti
moniū dīcētis (Sic em̄ ſc̄ptū eſt p̄ p̄he
tā). l. M̄icheā. v. c. (Et tu Bethleē terra
iuda: nequaq̄ mīma eſt in p̄ncipib⁹ iuda.
Ex te ei exierit dux q̄ regat p̄plm meū Isrl)
Eſt aū notādū q̄ iſta p̄phetia nō allega
tur ab iſtis vt iacet in p̄pheta: vbi ſic d̄r.
(Et tu bethleē effrata paruulus eſt in mi
līb⁹ iuda. Ex te em̄ mihi egredieſt q̄ ſit do
minator in iſrael) ex q̄ p̄t̄ q̄alīq̄ mutauſ
rūt. Et hec fm glosam. z ſc̄ptū Tho. ſup̄
Dat̄. ſecerūt v̄l ex ignorātia: v̄l vt pla
nius regi alienigenē loquenſt. Un̄ mura
uerūt p̄ba z fuauerunt ſenſum. P̄co em̄
effrata: q̄d erat nomē antiquū q̄ dīſtigue
bat ab alia bethleem: z ignotū regi: poſu
erūt terra iuda. Eſt aut̄ ſciendūt teſtaſ
maḡr histo. z Nico. de Lyra. q̄ bethleē
p̄mo dīcta eſt effrata ab v̄p̄ote Laleph. ſz
poſt magnā ſterilitatē q̄ fuit t̄pe Noemi
vt p̄t̄ Ruth. j. ſuccedētē magna fertilita
te dicta eſt bethleē. i. domus panis. Nec
valet q̄d 2tra h̄ obijcit Pau. burgen. dī
cen̄ q̄ an Laleph. i. t̄pe Jacob vocabat
effrata. eo q̄ Beni. plv̄. dī. ſepelius eaz
iuxta viā effrata: q̄ alto noīe a p̄ellaſt beth
leem. Iſta ei ſunt forte p̄ anticipationē di

dū oportet multa dicere. Posſer aut̄ dī
ci q̄ Jacob dīxit quidē iuxta viā effrata:
z ſic effrata fuit nomē antiquū. z ſi nō utiq̄
poſtuſ ab v̄p̄ote Laleph. q̄d ho ſubditur:
qui alio nomine appellat ſc̄t̄. nō ſunt p̄ba
Jacob: ſed ea iter posuit ſcriptor canonis
Qd ho dicit p̄pheta: paruulus eſt ſc̄t̄ viā
cū ſitū in milib⁹ iuda. i. inter milia
viroz̄ iuda ad te p̄t̄inentiū: maxime qua
ex te exierit dux populi mei iſrael: impo
rat dignitatem ciuitatis: quam dignitatē
iſti expreſſerunt dicentes: nequaq̄ minis
ma eſt. dignitatē: q̄uis ſis parua ſitu(in
p̄ncipib⁹ iuda). i. quo ad p̄ncipes iſrael.
quia inde ortus eſt David: z tandem chris
tus qui fuerunt dignissimi p̄ncipes. Ido
ſequiſtam in p̄pheta q̄ in euāḡelista de
ortu ch̄ii ducis. Eſt aut̄ ſciendū q̄ iſta
p̄phetia ad litterā non potest exponi niſi
de christo: quod ex duob⁹ patr̄. Primo q̄
in translatioe chaldaica cui nullus iudeo
iſſent Herodi celare mysteriū deī: nō ſoluſ
illud p̄diderūt ſz adducit p̄pheticā teſti
moniū dīcētis (Sic em̄ ſc̄ptū eſt p̄ p̄he
tā). l. M̄icheā. v. c. (Et tu Bethleē terra
iuda: nequaq̄ mīma eſt in p̄ncipib⁹ iuda.
Ex te ei exierit dux q̄ regat p̄plm meū Isrl)
Eſt aut̄ notādū q̄ iſta p̄phetia nō allega
tur ab iſtis vt iacet in p̄pheta: vbi ſic d̄r.
(Et tu bethleē effrata paruulus eſt in mi
līb⁹ iuda. Ex te em̄ mihi egredieſt q̄ ſit do
minator in iſrael) ex q̄ p̄t̄ q̄alīq̄ mutauſ
rūt. Et hec fm glosam. z ſc̄ptū Tho. ſup̄
Dat̄. ſecerūt v̄l ex ignorātia: v̄l vt pla
nius regi alienigenē loquenſt. Un̄ mura
uerūt p̄ba z fuauerunt ſenſum. P̄co em̄
effrata: q̄d erat nomē antiquū q̄ dīſtigue
bat ab alia bethleem: z ignotū regi: poſu
erūt terra iuda. Eſt aut̄ ſciendūt teſtaſ
maḡr histo. z Nico. de Lyra. q̄ bethleē
p̄mo dīcta eſt effrata ab v̄p̄ote Laleph. ſz
poſt magnā ſterilitatē q̄ fuit t̄pe Noemi
vt p̄t̄ Ruth. j. ſuccedētē magna fertilita
te dicta eſt bethleē. i. domus panis. Nec
valet q̄d 2tra h̄ obijcit Pau. burgen. dī
cen̄ q̄ an Laleph. i. t̄pe Jacob vocabat
effrata. eo q̄ Beni. plv̄. dī. ſepelius eaz
iuxta viā effrata: q̄ alto noīe a p̄ellaſt beth
leem. Iſta ei ſunt forte p̄ anticipationē di

Dodaliter iſſet in lege docti q̄ doce
runt magos & tamē iſpi nō crediderūt: ſi
gnificat p̄dicatores bene loquētes & ma
le operantes: ſimiles fabris arce Noe: qui
p̄ſtiterūt alij v̄ ſalutarenſ & iſpi iterierūt
diſiuiſ. Quantū ad tertium ſciendū eſt q̄ Chrys
ſotto. ait. Poſtaq̄ audiuit Herodes respō
ſum dupliči mydo credibile. Primū quia
a ſacerdotib⁹ fuerat dīcū. deinde q̄r exem
plo p̄pheticō ſue rat cōprobati. nō ad de
uoſiem ſlectiſ naſciſturi regis: ſed ad ma
liciā interfectionis eius per dolum. Gidic
em̄ q̄r nō poterat magos nec blandimen
tis ſlectere: nec minis terrere: nec animū
corrumperet ut consentirent in interficio
nem regis futuri: ideo illos decipere cog
tauit. Hec ille. Ideo ſubdit (Tūc Hero
des clam vocat magis) clam inq̄. i. occul

In die Epiphanie

te, et hoc in Chrys. qz non confidebat de
ludeis ne forte quasi amates regem natū
proderent consilii eius (diligenter didicit
ab eis tps stelle qz apparuit eis.) Et h̄m
Remigii. qz timuit qd̄ euemit. l. qz non re
uerterent ad eum. io voluit cum loco sci
re tps regis nati vt eum posset inuenire.
Apparuit autē stella fm Chrys. vt dictum
est. et fm Aug. in ser. de epiph. biennio an
chri nativitatem. Sed Aug⁹ dicit qz so
lum tunc incepunt iter: qn̄ in die nativit
atis chri eis revelatum est cuius esset il
la stella. Chrys. vo vult qz multo ante ve
nire ceperunt. Sed alij tenent qz in die na
tivitatem chri pmo apparuit. (Et mittens
eos in bethleem dixit. Ite et interrogate
diligenter de puer.) Dagi eum regez di
cunt: iste puerum qz ex abundantia: id
est affectu cordis os loquit. (Et cum inue
neritis renunciare milī: vt z ego veniens
adorem eum) Omnia hec dixit vt decipe
ret magos: quia intendebat occidere chri
stum (Qui cum audissent regem abierunt)
recedentes de hierlm vt irent in bethleem.
(et ecce stellam quam viderant in oriente)
sed ad ingressū indee fuerat occulata (an
recedebat eos) ita ppe terram qviam ostē
debat continue (vlogdum veniens staret
supraybi erat puer) Sterit em fm Chrys.
super caput pueri. q. d. Hec est quem que
ritus. (Gidentes autem stellam gauii sūt
gaudio magno valde) Remigius. Nō sa
lis fuit euangeliste dicere gauii sūt: qz ad
dicit gaudio z magno z valde. Hec ille.
Gauii sunt fm Chrys. qz spes eoz non
erat decepta sed confirmata. Gauii sunt
gaudio fm Glo. quia gaudebant propter
deum qui est verum gaudiū: z gaudio ma
gno fm evundem: qz de magno gaudebat.
z valde fm Remigii. quia de re perditat
inuenta magis qz de semper possessa gau
demus. (Et intrantes domū inuenerunt
puerū) Leo in ser. Epiphane. Quantit
ate paruum: alienē opis indiguum: fan
di impotentem: z in nullo ab humane in
fante generalitate discretum. quia sic ut si
dera erant testimonia que in eomāesta
tem invisibilis diuinitatis assererent. ita
probacissimū debebat esse sempiternaz illo
lam essentiaz filij dei personam hominis.

suscepisse. Hec ille. (Cum maria) sola sine
Ioseph fm Rabanū. ne quasimbra suspic
tionis occasio daref gentib (matre eius)
in ueste paupere qualem poterat habere
xpo carpentari peregre constituta: vt di
cit Chrys. Unū si terrenum regem. l. ter
reno more natum z regnaturū nihil ampli
us ceteris regib habentē quisiſſent: fuisq
sent confusi. Sed stelle testimonio conten
ti gaudebant contemptibile puerum aspi
cere: quem terribilem eis spūs ostēdebat
Unū subditur. (Et procidentes adorauer
runt eum) fz adoratione latrī. qz fm san
ctū Tho. iij. pte. q. xxvij. intellexerunt eū
esse deum: qd̄ ego intelligo tunc cum illū
vidērunt. qz verisimile est qz paulatim ma
gis ac magis fuerint diuino lumine amo
re perfusi. tunc autem maxime quandove
raciter aderat rex z regina celoz. (Et ap
tis thesauris suis) Per thesauros debes
mus intelligere preciosa que cerebant ad
offerendum z non ad exponendum p suis
expensis. Et hos thesauros non aperue
runt in via. sed tunc cum voluerunt offer
re munera chio: vt dicit sanctus Tho.
sup Datt. qz quis etiam z aperuerint the
sauros suos cum recesserunt de patria qz
tunc inde accepert que reponerent ad
offerendum. (Obtulerūt ei munera aux:
ibus z myrrā) Consuetudo em fuit apd
Persas vt sanc⁹ Tho. testavbi s. qz sem
p cum munere adorabant. Est autē sciē
dūmvt dicit idem. iij. pte. vbi s. qz magi di
uinitus fuerunt edocti de munerib offe
rendis z reuerentia exhibenda. Et dato
vt dicit Chrys. qz ipsi non intelligerent si
gnificata suoy munex: spūssancus qz eos
adduxerat ad chrm ordinabat illa mune
ra ad aliquid significandū. Et sic dicit Re
mig⁹. cu reges fuerint tres z mūera tria
nō obtulerūt singuli singula: fz singuli oia
i. aux:ibus: z myrrā. Rō istoz munera
lralis fm. l. qz sine significatione p̄siderat
duplex z suevit assignari. Prima qz de ta
libo z sueverunt reges arabuz facere aze
nia. Unū dicit Glo. qz morem seruant sue gen
tis. Secunda qz obtulerunt aurum z paug
tem: quaz videbant in matre z filio. thus
contra ferorē loci. z myrram ad fortā
dum z solidādū pueri membra. Dystic
b 2

Tractatus

II

ea at fes. s. q. munera aliquid significat assi-
gnat ab Aug. in finis epiph. q. ait. Auru-
g soluit q. reg. & gruit magno. thus imo-
laf ut deo. myrra pber tach p salute oim
mortuoro. Hec ille. (Et rns) q. rnsio non
sit nisi ad interrogantem. Hic inuit fm q. dt
Glo. q. clamauerunt p affectu ad deum; z i/
terrogabat qd dñia subere voluntas (Ac
cepto) nō a puer fm glo. ne an tps reuele-
tur; z vt vera humanitas habeat. sed per
ipm deum: vt dt eadē glo. q. tn vt s. Tho. dt
sup Mat. Joqf fm more scripture. q. q. an
gelus dt q. deo dixisse: q. in psona dei loz
quis. In Dony. pbat q. isto rnsiuit p
angelos. (In sonis ne rediret ad herodem: p
alii via reuersi sunt in regione sua) Nā deh
scenderūt ad mare: z inde p nauē trafrerā
tes i tharsis abierūt. p. q. vt testaf Ali
co. de ly. herodes irat naues tharsensiu i
cedit: iuxta illā pphetiā ps. In hū. i. Gave
hemeti pphetiā. herodes vñ pphetiā o de
i. Zteri pmitte naues tharsis.

Allegorice magi isti cū sunt pmitte gen
tiū significat gētes q. chzo erat crediture;
sacerdotes t scribere: p. l. iudicium: q. p. ma/
iori pte remaiur erat i infidelitate. Et qz
tradun fuisse tres: significant fm glo. gē
tes ex tribi mō p. glo. Asia Africa t Eu/
ropa ad chzm venientes. Herodes vñ si/
gnificat diabolū. Leo i. ser. epiph. Herod
es diaboli psona gerit: cui sic tuc fuit inq
cetor: ita nū qz ē indefess⁹ fanticator. Cnu
ciat em vocatio gentium: et quotidiana p̄taz
sue destruictio torqueat. Hec ille. q. h. loco
nō dixit herodē ē diaboli imitatores sed
econverso diaboli herodis. Greci p. tā
Herodes q. diabol⁹ fm Chrys. timer sui
regni successorem.

Anagogice magi a chzo distates t ob/
suates pphetiā: significat viatores studio
sos p. b. dei. Iltis apparet stella. i. lumē su
dei t ḡre dei. duces eos ad chzm existēt
in beiblē. i. domo panis. seu i loco uberi
pleno oī solatio. Hoc lumē fidei formate
t ḡre dei p. dū hoies. q. ad Herodē. i. dia/
bolū declinat s. illō recuperant cū redeunt
ad q. redū chzm: z tuc tādē eū iuueniunt et
adorat in celo. Et post nūqz reuertunt per
viā in q. diabolū iuueniunt. i. p. viā pcti: s.
temp gradient p. alia. i. p. viā voluntas di.

Moraliter instruimur in mlt̄. Prīo q. cō
fidentes i auxilio hūano nō reqredō t p̄
ponēdo diuinū: pdūt diuinū eo mō q. ma/
gi stellā d. declinādo ad ciuitatē regiā. Ses
cūdō instruimur vt offeram⁹ xpo tria müe
ra. Greg. in homel. Aurora sapia designat:
Salomone teste q. ait. Thesaurus deside
rabil⁹ reqescit i ore sapient⁹. Thure at qd
deo i. endit: p. o. ozonis exp̄mis fm illud.
Dirigat o. mea sic incēsū in p̄spectu tuo
Per myrrā ho carnis mortificatio figu/
rat. Nato q. regi aux p̄ offerim⁹: si in sp̄e/
ciu ei sapie lumine splendem⁹. Thus of
ferim⁹: si p̄ zone studia deo recolere vale
amus. Myrrā offerim⁹: si carnis victa p
abstinentia mortificam⁹. Hec ille. Tertio
instruimur iuxta doctrinā eiusdem Greg. di
cent. Magnū nob aliqd magi innuit: q.
in regione luā p̄ altiā viā reuertunt. Regio
q. p̄ nra padilus est. ad quā ieu cognito
redire p̄ viā q. venim⁹ phibemur. A regi
giōe etem nra lugubrieō: inobedientiō: vili/
bilis seqndo: cubi vetitū gustādo discessi/
mus. s. ad eā necessitē ēve flēdo: obediendo
visibilia p̄tēndo: atqz appetitū carnis re/
frenādo redēam⁹. Amen.

Dñica infra octa. epipha. Te
xtus euang. Lu. ca. ii.

Om fact⁹ esset iesus
c annorum duodecim
ascendentib⁹ parenti
bus ei⁹ hierosolymā:
fm i. suetudinē diei festi. consū
matisqz dieb⁹ cū rediret reman-
sit puer Jesus in hierusalem t
nō cognoverūt parētes ei⁹. Ex
istimates aut illū esse in comi-
tatuvenerūt iter diei: t require
bant eum inter cognatos et no/
tos. Et nō inueniētes: regressi
sunt in hierusalē: reqrentes euz
Et factuz est post triduū: inue-
nerūt illū in templo: sedentē in
medio doctoz: audientē illos t
interrogantē. Stupebant aut
oēs q. eu audiebāt: sup pruden-